

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118204755
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3118204755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu C. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, M., štátna príslušnosť SR, proti žalovanému Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, o zaplatenie 2.262,34 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.693,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.693,17 Eur od 6.7.2017 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 569,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 569,17 Eur od 14.9.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamieťa.

IV. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,68 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalovaný sa v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20Csp 95/2016 v procesnom postavení žalobcu proti žalobcovi v procesnom postavení žalovaného domáhal zaplatenia sumy 859,07 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 859,07 Eur od 16.9.2016 do zaplatenia, titulom neuhradeného peňažného záväzku na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa XX.X.XXXX. Žalovaný sa vzájomnou žalobou podanou dňa 10.7.2017 domáhal, aby súd žalobcu zaviazal zaplatiť mu bezdôvodné obohatenie v sume 1.449,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.449,24 Eur od 6.7.2017 do zaplatenia, a to z dôvodu, že predmetná zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 22.6.2016 neobsahuje v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a uvedená zmluva neobsahuje ani výšku úrokov a poplatkov, preto ich veriteľ nemôže požadovať od žalovaného. Z predloženého výpisu z pôžičkovej karty vyplýva, že žalovaný uhradil celkovo sumu 2.245,89 Eur, pričom úverový rámec bol poskytnutý vo výške 796,65 Eur, a teda istina úveru bola preplatená o sumu 1.449,24 Eur, ktorú požaduje žalovaný vydať od žalobcu titulom bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.449,24 Eur od 6.7.2017 do zaplatenia. V podaní zo dňa 18.7.2017, doručenom súde dňa 20.7.2017 žalovaný upravil vzájomnú žalobu v tom smere, že žiadal, aby bol žalobca zaviazaný zaplatiť mu sumu 2.262,34 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 569,17 Eur od 6.7.2017 do zaplatenia s odôvodnením, že celková výška bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 2.262,34 Eur, pretože žalovaný vykonal okrem platieb zaevidovaných vo výpise z pôžičkovej karty Quatro aj 10

úhrad zakaždým v sume 81,31 Eur v dňoch 13.9.2016, 7.11.2016, 16.11.2016, 13.12.2016, 17.1.2017, 15.2.2017, 14.3.2017, 18.4.2017, 16.5.2017, 13.6.2017.

2. Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 20Csp 95/2016-50 zo dňa 13.4.2018 konanie o žalobe žalobcu zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby, žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konanie v rozsahu 100%, vzájomnú žalobu žalovaného o zaplatenie 2.262,34 eur s príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie z dôvodu potreby vykonať ďalšie dokazovanie za účelom posúdenia dôvodnosti nároku uplatneného vzájomnou žalobou.

3. Žalobca v podaní zo dňa 23.1.2019 uviedol, že po oznámení o postúpení pohľadávky uhradil na účet žalovaného od 13.12.2016 do 13.6.2017 celkovo 7 mesačných splátok v sume 81,31 Eur spolu vo výške 569,17 Eur, a iba tieto platby predstavujú bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Svoju žalobu zobral preto žalobca späť v časti o zaplatenie sumy 1.693,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.693,17 Eur od 6.7.2017 do zaplataenia. Trval na žalobe čo do zaplataenia sumy 569,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 569,17 Eur od 6.7.2017 do zaplataenia.

4. Žalovaný sa k žalobe žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 15.2.2019. Žalovaný v ňom uviedol, že nárok žalobcu o zaplataenie sumy 569,17 Eur s príslušenstvom nerozporuje a považuje ho za dôvodný. Vo zvyšnej časti o zaplataenie sumy 1.693,17 Eur s príslušenstvom, v ktorej vzal žalobca žalobu späť považuje žalovaný žalobu za nedôvodnú a rozporuje ju.

5. Spor bol prejednaný podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, žalovaného, a právneho zástupcu žalovaného, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, neprítomnosť ospravedlnili a s pojednávaním v ich neprítomnosti súhlasili.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 20Csp 95/2016-50 zo dňa 13.4.2018, žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 19.6.2006, obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding a.s. účinných od 15.1.2006 (ďalej len „obchodné podmienky“), výpisov z pôžičkovej karty Quatro od 1.1.2009 do 31.8.2016, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2016, podacieho hárku, podaní žalobcu zo dňa 6.7.2017, 18.7.2017, predložených výpisov z účtu od 1.7.2015 do 10.7.2017, odpovede na lustráciu v bankách, podania žalobcu zo dňa 23.1.2019, vyjadrenia žalovaného zo dňa 15.2.2019, obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp 95/2016.

7. Z fotokópie Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č.XXXXXXX zo dňa 19.6.2006 súd zistil, že v bode II. schválený úverový rámec a štandardná mesačná splátka je uvedená výška schváleného úverového rámca 18.000 Sk/597,49 Eur, výška pevnej mesačnej splátky 600 Sk /19,92 Eur. V záverečnom ustanovení časti V. žiadosti je uvedené Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Žiadosť bola žalovaným podpísaná dňa 19.6.2006 v Trenčíne. V časti „Vyplní banka:“ sa za textom „za VÚB“ nachádzajú dva podpisy s dátumom 22.6.2006. Číslo zmluvy je uvedené XXXXXXXXXXXX.

8. Súd z výpisov z predmetnej kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. č. XXXXXXXXXXXX za zúčtovacie obdobie od 1.1.2009 do 31.8.2016 zistil, že žalobca z úverového rámca postupne čerpal peňažné prostriedky (dňa 31.1.2011 v sume 250 Eur, dňa 8.5.2011 v sume 15 Eur, dňa 29.5.2012 v sume 30 Eur, dňa 30.5.2012 v sume 1,80 Eur, 2,20 Eur, 0,59 Eur) v úhrnej výške 299,59 Eur, a žalobca veriteľovi uhradil za uvedené obdobie spolu sumu 2.245,89 Eur s poslednou evidovanou úhradou v rámci daného obdobia zo dňa 16.8.2016 v sume 81,31 Eur.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 18.11.2016 bolo zistené, že žalovaný oznámil žalobcovi, že pohľadávku proti žalobcovi titulom predmetnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2006 nadobudol od VÚB, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.11.2016 s tým, že žalobca bol vyzvaný, aby novému veriteľovi uhrádzal dlh na číslo účtu L XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod

VS: XXXXXXX, pričom z podacieho hárku vyplýva, že toto oznámenie bolo zaslané žalobcovi na jeho adresu uvedenú v zmluve o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty.

10. Z predloženého výpisu z účtu bolo zistené, že žalobca vykonal v prospech účtu L XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sedem platieb v sume 81,31 Eur v dňoch 13.12.2016, 17.1.2017, 15.2.2017, 14.3.2017, 18.4.2017, 16.5.2017, 13.6.2017, t.j. platby spolu v sume 569,17 Eur.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len zákon č. 258/2001 Z.z.) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

14. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

17. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

19. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Súd výrokom I. konanie podľa § 145 ods. 2 CSP v časti o zaplatenie sumy 1.693,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.693,17 Eur od 6.7.2017 do zaplatenia zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti pričom žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil.

23. Z obsahu žaloby žalobcu vyplýva, že sa proti žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovanému vyplatil na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere peňažné plnenia, na ktoré nemal žalovaný nárok, pretože podľa žalobcu veriteľovi zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty nevznikol na tieto plnenia nárok. Závazky vznikajú podľa § 489 Občianskeho zákonníka aj z bezdôvodného obohatenia. Za bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka považuje majetkový prospech získaný plnením na úkor iného, pričom kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Jednotlivé skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia sú vymedzené v ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca svoj nárok oprela o skutkové tvrdenia, ktoré možno v rámci právneho posúdenia nároku podradiť pod skutkovú podstatu, v zmysle ktorej žalovaný získal na úkor žalobcu majetkový prospech bez právneho dôvodu. Obsahom záväzku z bezdôvodného obohatenia je povinnosť osoby, ktorá sa bezdôvodne na úkor iného obohatila vydať tento majetkový prospech osobe, na úkor ktorej sa bezdôvodne obohatila, a oprávnenie osoby, do ktorej majetkovej sféry sa zasiahlo domáhať sa vydania neoprávneného majetkového prospechu, alebo ak to nie je možné peňažnej náhrady. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno o vzniku bezdôvodného obohatenia, o konkrétnej výške tohto nároku ako aj o osobe, ktorá je povinná vydať bezdôvodné obohatenie.

24. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako dlžník a VÚB, a.s. ako veriteľ uzavreli dňa XX.X.XXXX zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Jedná sa o zmluvu o úvere, ktorá je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok VÚB, a.s. ako veriteľa poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver v dojednanej sume, a záväzok žalobcu vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dojednanou odplatom. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že VÚB, a.s. vzorový text zmluvy používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní tovarov iným spotrebiteľom. Žalobcovi poskytol veriteľ úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalovaný netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 2 písm. a/ Zákona č. 258/2001 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

25. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičkovej karte (22.6.2006) vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN). Hoci ide o formu revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný podľa vôle dlžníka a je dopĺňaný veriteľom, a môže trvať neurčitú dobu, nič nebránilo veriteľovi uviesť RPMN na základe indikatívneho výpočtu na začiatku zmluvného vzťahu do zmluvy pre prípad jednorazového čerpania celého úverového rámca, keďže súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že takýmto spôsobom veriteľ uviedol indikatívny výpočet RPMN priamo do iných zmlúv o revolvingovom úvere. Skutočnosť, že aj v prípade revolvingového úveru je možné určiť v zmluve RPMN vyplýva z rozsudkov Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 215/2012 zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 13Co 324/2012 zo dňa 16.5.2013, sp. zn. 14Co 407/2012 zo dňa 15.10.2013, ale aj z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 514/2014 zo dňa 25.6.2015. Zákon č. 258/2001 Z.z. vyžaduje aby táto podstatná náležitosť bola uvedená priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa podpisujú zmluvné strany. Nie je potom postačujúce pokiaľ je indikatívny výpočet RPMN uvedený len v texte obchodných podmienok, ktoré sú vyhotovené drobným takmer nečitateľným písmom, pričom nebolo ani preukázané, žeby obchodné podmienky účinné od 15.1.2006 boli spojené so žiadosťou o vydanie pôžičkovej karty s potvrdzujúcim listom. Ročná percentuálna miera nákladov je podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je pre spotrebiteľa dôležitá. Vyjadruje totiž celkové ročné náklady na úver. RPMN zahrňuje úroky, poplatky aj prípadné poistenie. RPMN udáva percentuálny podiel z dlžnej čiastky, ktorý musí spotrebiteľ zaplatiť za obdobie jedného roka v súvislosti so splátkami, správou a ďalšími výdajmi spojenými s čerpaním úveru. Tento údaj má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť

výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru v porovnaní s inými úvermi poskytovanými inými veriteľmi. Neuvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má podľa § 4 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Navyše indikatívny výpočet RPMN uvedený v závere OP sa týka úverového rámca vo výške 30.000 Sk, pričom žalobca žiadal a bol mu na základe zmluvy poskytnutý úverový rámec v inej výške a to 18.000 Sk, teda iného predpokladu, od ktorého sa odvíja výška RPMN, a preto nemôže byť správny ani indikatívny výpočet uvedený v OP. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.6.2006 vopred vyhotovenej veriteľom ako formulár chýba aj údaj o zmluvnom úroku a údaj o poplatkoch, ktoré bude spotrebiteľ platiť. Pri absencii týchto náležitostí podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nevznikol veriteľovi nárok na úroky a poplatky. Účelom právnej úpravy § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. je bez akýchkoľvek pochybností poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má právo byť pred podpisom zmluvy informovaný o výške úrokov z úveru a o poplatkoch. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ mal preto zákonnú povinnosť vopred uviesť tieto údaje. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu prispievania k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalobca však v danom prípade túto možnosť nemal, keďže výška úroku a poplatkov nebola v predmetnej žiadosti uvedená. O výške zmluvných úrokov 22,80% ročne sa žalobca dozvedel až z výpisov z pôžičkovej karty a s výškou tejto úrokovej sadzby nevyjadril už žalobca písomný súhlas. Nie je postačujúce pokiaľ sú úroková sadzba a poplatky uvedené len v cenníku, alebo v obchodných podmienkach, pretože v zmysle zákona majú byť tieto náležitosti uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd má za to, že v spotrebiteľských vzťahoch je neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli zahrnuté do obchodných podmienok alebo iných veriteľom vopred pripravených dokumentov (cenníka), ktorých obsah spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, na ktoré zmluva odkazuje, a to vzhľadom na spotrebiteľskú povahu zmluvného vzťahu a s prihliadnutím na zákonom vyžadovanú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby v nich boli obsiahnuté dojednania predstavujúce podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013 dospel tiež k záveru, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa poplatkov, zmluvných pokút, a iné v zásade nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

26. Žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil proti Intrum Slovakia, s.r.o. vzájomnou žalobou podanou v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 20Csp 95/2016, v ktorom sa pôvodný veriteľ VÚB, a.s. zo zmluvy o úvere domáhal proti žalobcovi plnenia na základe predmetnej zmluvy o úvere, pričom veriteľ evidovanú neuhradenú pohľadávku zo zmluvy o úvere následne dňa 15.11.2016 postúpil na Intrum Slovakia, s.r.o.. Z výpisov z kreditnej platobnej karty, a predložených výpisov z účtu bolo preukázané, že žalobca hradil až do 16.11.2016 plnenia titulom úverovej zmluvy na účet a v prospech VÚB, a.s.. Keďže plnenia do tohto dátumu prijala VÚB, a.s., Intrum Slovakia s.r.o. nie je pasívne vecne legitimovaný v tejto časti nároku. Na zaplatení týchto plnení uhradených do 16.11.2016 žalobca napokon netrval, a vzal žalobu v tejto časti späť. Od 13.12.2016 hradil žalobca plnenia titulom úverovej zmluvy na bankový účet patriaci Intrum Slovakia, s.r.o. uvedený v oznámení zo dňa 18.11.2016 o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB, a.s. na Intrum Slovakia, s.r.o. a takto vykonal žalobca 7 platieb v sume 81,31 Eur v dňoch 13.12.2016, 17.1.2017, 15.2.2017, 14.3.2017, 18.4.2017, 16.5.2017, 13.6.2017, t.j. úhrady spolu v sume 569,17 Eur. V tejto časti nároku je daná pasívna vecná legitimácia žalovaného v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, a tento nárok bol dôvodný, čo nerozporoval ani žalovaný vo svojom vyjadrení.

27. Je zrejmé, že nesplnením tohto peňažného dlhu v prospech žalobcu sa žalovaný dostal do omeškania. Zákon nestanovuje osobitne počiatok omeškania v prípade nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Preto je nutné vychádzať z toho, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúci deň po doručení výzvy žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zákonný úrok z omeškania súd žalobcovi priznal až odo dňa nasledujúceho po doručení vzájomnej žaloby, obsahujúcej výzvu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalovanému, ktorá vzájomná žaloba mu bola doručená dňa 13.9.2017. Žalobca netvrdil a nepreukazoval, žeby žalovaného pred podaním vzájomnej žaloby vyzýval na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného úrok z omeškania vo výške podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. K prvému dňu omeškania (14.9.2017) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0% a preto po pripočítaní 5%, patrí žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne

zo sumy 569,17 Eur od 14.9.2017 do zaplataenia istiny dlhu. Súd žalobu čo do úroku z omeškania za obdobie od 6.7.2017 do 13.9.2017 nepovažoval za dôvodnú.

28. S poukazom na uvedené dôvody po vykonanom dokazovaní súd výrokom II. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 569,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 569,17 Eur od 14.9.2017 do zaplataenia a výrokom III. žalobu vo zvyšku zamietol.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Žaloba bola vzatá späť v časti o zaplataenie sumy 1.693,17 Eur s tým, že žalobca netvrdil, žeby tak učinil pre správanie sa žalovaného, a preto v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania a v zmysle § 256 ods. 1 CSP v tejto časti predstavujúcej 74,84 % z uplatneného nároku 2.262,34 Eur vzniklo žalovanému právo na náhradu trov konania. Žalobe bolo vo zvyšku (o zaplataenie sumy 569,17 Eur) vyhovené, a v tomto rozsahu 25,16 % z uplatneného nároku bol žalobca úspešný a vzniklo mu právo na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP. Po odpočítaní práva žalobcu na náhradu trov konania od práva žalovaného na náhradu trov konania (74,84% - 25,16%) súd výrokom IV. vyslovil, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,68%. O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.